omma pisfarad, fenni kui wimaks Herra nenda alluras: „Sa pead minno jures ellama ja furrema, Josep, ja kui „Jummal sinno elloigga pikkendab, ja „minna emme furren kui sinna; siis peawad minno lapsed weel sind toitma ja „sind armastama ja auustama kui minno „ello kaitsjad, ja sinnul ei pea ialgi ühhestki asjast pudo ollema." Josep hakkas allandikkult omma wannema ümber pölwede kinni, tännas tedda omma headusse eest keigest süddamest; agga ütles ka se jures: „aus armolik Herra! Eks meie „ep olle mitmed maad läbbi käinud, ja eks „meie ep olle iggas paigas leidnud, er „innimessel ei lähhe suurt asja ratwis, ello toidusseks ja üllespiddamisseks, ja et iggamees sedda wähhest ennesele hölpsast woib tenida, kui „ta agga tahhab töod tehha, ja hea „maia-

„maiamees olla? — Ni kaua kui „Jummal mulle terwist kinnitab, tahhan „ma töod tehhes leiba sia, ja ma ollen „julge sepäle, et Jummal minno kättewaewa ömmistab, ja et ma siis ialgi „nälga ei sa näggema. Maggusam on „se leiwa palloke, mis omma käsi „käswaras, kui se mis wõõra käsi „walmistas." — Sesinnane moistlik kõnneleminne olli wägga Moisa-wannema mele pärrast: ta laskis ühhes illusas ükslases paikas Josepile kaunid ello-maiad ehhitada ja andis temmale maad ja heinamaad ja mersa, ni paljo kui tallomehhele tarwis lähhäb, ja kinkis temmale lojussi, misga temma need maad joudis harrida, ja nenda assuras ta Josepi tallopdiaks. Josepil ei olnud muud suggulaesi kui üks wanna emma, kes jo öige wanna mullatük olli, üks mehheealinne wend, ja üks õdde, kes prisk tüddruk olli. Need-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1789, lk. 18